

Wyrok Sądu Ostatniej Instancji w sprawie Jana Bochenka o dzierżawę wieczystą majątku Marszowiec.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1673 (d. WM 200), s. 1–4.

Edycja krytyczna Mateusz Mataniak.

17 VI 1834

[s.1]

Nr I.

My, Prezes i Senatorowie
Wolnego, Niepodległego i Ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu
wiadomo czynimy, iż
Sąd Najwyższej Instancji wydał wyrok następujący.

Obecni: Piekarski – prezes, kawaler Orderu św. Stanisława; J. Krzyżanowski – sędzia Sądu Najwyższej Instancji; Kalinka – sędzia Sądu Najwyższej Instancji, kawaler Orderu św. Stanisława; Soczyński – sędzia Sądu Najwyższej Instancji; [Habowski] – sędzia Sądu Najwyższej Instancji; Bartynowski; Księżarski – prokurator.

[Podpis] Piekarski.

Działo się w Krakowie, w Domu Władz Sądowych, na audiencji publicznej Sądu Najwyższej Instancji Rzeczypospolitej Krakowskiej, dnia 17 czerwca 1834 r.

Między p. Janem Bochenek, kupcem i obywatelem miasta Krakowa, w Krakowie przy Rynku Głównym pod L. 19 zamieszkałym, rekurrującym i rekurrowanym, przez p. Soświńskiego adwokata O.P.D. stawającym, z jednej, a p. Pawłem Ślizowskim kupcem i obywatelem miasta Krakowa, w Krakowie przy ul. Floriańskiej pod L. 536 zamieszkałym, rekurrowanym i ewentualnie rekurrującym, przez p. Boguńskiego adwokata stawającym, z drugiej strony, tudzież Wydziałem Dochodów Publicznych i Skarbu w Senacie Rządzającym Wolnego Miasta Krakowa, przez p. Michała Stróżeckiego O.P.D. adwokata i asesora prawnego stawającym, przypozywany, z trzeciej strony. W sprawie z rekursu głównego, o zasądzenie rekurrującemu od rekurrowanego wieczystej dzierżawy folwarku Marszowiec z propinacją [s. 2] w Zielonkach i Trojanowicach, niemniej z inwentarzem i wszystkim, co się tylko na gruncie znajdowało i znajduje, a to stosownie do kontraktu na dniu 23 listopada zeszłego roku sporządzonego, z wszelkimi użytkami od daty zawarcia tegoż, tudzież o uznanie zaznaczenia sądowego za ważne, i na szkodę rekurrowanego, a następnie o przyznanie kosztów sporu, jak również i kosztów

zaznaczenia, na skutek wyroków prawomocnych Trybunału I Instancji w dniu 20 grudnia 1833 r. i Sądu Apelacyjnego w dniu 4 lutego 1834 r. in formali zapadłych, uznających właściwość sądów do odsądzenia tej sprawy, w porządku uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego, a zatwierdzenia wyroku Trybunału I Instancji. Zaś z rekursu incydentalnego ze strony rekurrowanego wnoszonego o zmianę wyroku Sądu Apelacyjnego, uznanie zbyteczności przysięgi, a tym samym oddalenie wprost rekurrującego ze skargą i zasądzenie od tegoż kosztów, z pozwu de datto 13 maja 1834 r. i rekursu incydentalnego de datto 31 maja na audyencję Sądu Najwyższej Instancji wytoczonej. Po przywołaniu sprawy i zapisanej komparycji pełnomocnik p. Jana Bochenka wniósł rekurs tej sprawy (pisać Nr I). Na odparcie powyższego rekursu obrońca p. Pawła Ślizowskiego nie tylko odpowiedział w ten sposób (pisać Nr II), ale nadto przytoczył rekurs incydentalny (pisać Nr III). Po czym p. Soświński odczytał replikę co do rekursu incydentalnego (pisać Nr IV), tudzież odczytał drugą replikę na odpowiedź p. Ślizowskiego, na rekurs główny p. Bochenka (pisać Nr V). Wocznie p. Boguński adwokat w imieniu p. Ślizowskiego odczytał duplikę, umacniając swój rekurs incydentalny (pisać Nr VI), niemniej odczytał duplikę co do rekursu głównego (pisać Nr VII). Na koniec asesor prawny w imieniu Skarbu przedstawił odpowiedź (Nr VIII), na którą p. Soświński odpowiedział (pisać Nr IX). Po tak wniesionych rekursach i odpowiedziach, odczytanej przez sędziego sprawozdawcę relacji, stan sporu niniejszego wyjaśniającej, i danym wniosku Urzędu Publicznego.

Sąd Najwyższej Instancji w rozstrzygnięciu rekursów wyniesionych przeciwko wyrokowi Sądu Apelacyjnego w drodze odwołania się od wyroku Trybunału I Instancji z dnia 12 marca 1834 r. w sprawie o zasądzenie wieczystej dzierżawy folwarku Marszowiec z propinacją i inwentarzem zapadłego, w dniu 19 kwietnia tegoż roku wydanego. W połączeniu obu stronnych rekursów, wzięwszy pod rozwagę, iż gdy Sąd Apelacyjny wyrokiem zarekurowanym zmieniając wyrok Trybunału I Instancji w dniu 12 marca br. między stronami dziś w sporze będącymi o wieczystą dzierżawę folwarku Marszowiec zapadły, na zasadzie art. 1325 i 1358 Ustawy Cywilnej na byt dwóch egzemplarzy umowy twierdzonej przez powoda, a zaprzeczonej przez [s. 3] pozwanego, dał miejsce przysiędze stanowczej przez Jana Bochenka wykonać się mianej na rotę: „Ja, Jan przysięgam jako punkta do kontraktu o folwark Marszowiec w dwóch egzemplarzach spisane były, jeden ja wziąłem, drugi p. Ślizowski”. Zważywszy, iż p. Bochenek wyznaje obecnie, iż umowy o sprzedaż Marszowca był tylko spisany egzemplarz jeden egzemplarz, a tak obok podobnego wyznania przysięga nakazana zbyteczną się być okazuje. Jak również zważywszy, że stanowcze sprawy niniejszej rozstrzygnięcie w drugiej sądowej instancji nie nastąpiło. Z tych przeto powodów Sąd Najwyższej Instancji przedstawione dziś rekursy uchylając, strony do sporu niniejszego wchodzące, po stanowcze sprawy niniejszej in merito osądzenie do Sądu Apelacyjnego odsyła, przy [zawieszeniu] kosztów sporu i uznaniu dostatecznym wpisu ceny 120 złp w papierze stemplowym złożonego. Co postanowione mocą niniejszego wyroku.

[Podpisy] Piekarski, Bartynowski.

Zalecamy.

[Podpisy] Piekarski, Bartynowski.

I. Bochenkowi,

II. Ślizowskiemu wydano.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 1325, 1358]

[hasła: dokument z podpisem prywatnym, egzemplarze umowy, przysięga stanowcza, rota przysięgi, dzierżawa wieczysta, dobra skarbowe, prawo propinacji, koszty sądowe]